

HECE

ISSN 1301-210X

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ YIL:7 SAYI:73 ŞUBAT 2018

ÖZEL SAYI: 5 2. BASKI

Bir Uygarlık Tasarımı Olarak DİRİLİŞ DERGİSİ ve

SEZAI KARAKOÇ

HECE ÖZEL SAYILARI

- 1- Türk Öykücülüğü / 2- Türk Şiiri / 3- Ahmet Hamdi Tanpınar / 4- Türk Romanı /
5- **Diriliş ve Sezai Karakoç** / 6- Eleştiri / 7- Edebiyat ve Nuri Pakdil /
8- Hayat-Edebiyat-Siyaset / 9- Büyük Doğu ve Necip Fazıl Kısakürek / 10- Çocuk Edebiyatı
/ 11- Hareket ve Nurettin Topçu / 12- Mektup / 13- Nâzım Hikmet / 14- Cahit Zarifoğlu /
15- Mehmet Âkif Ersoy / 16- Modernizmden Postmodernizme / 17- Yahya Kemal Beyatlı /
18- Şehirlerin Dili / 19- Cemil Meriç / 20- Yerlilik / 21- Rasim Özdenören / 22- Gezi /
23- Kemal Tahir / 24- Medeniyet / 25- Muhammed İkbâl / 26- İslâm Medeniyeti /
27- Orhan Kemal / 28- Batı Medeniyeti / 29- Peyami Safa / 30- Günlük /
31- Aliya İzzetbegoviç / 32- Dijital Kültür / 33- Ahmet Haşım / 34- Afrika / 35- Sabahattin Ali

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 7 SAYI: 73

1. Basım: Ocak 2003
2. Basım: Aralık 2010
3. Basım: Şubat 2018
(Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ömer Faruk Ergezen

I. ve II. Baskı Genel Yayın Yönetmeni

Hüseyin Su

III. Baskı Genel Yayın Yönetmeni

Rasim Özdenören

Yayın Kurulu

Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Hayriye Ünal, İbrahim Demirci, Yusuf Turan Günaydın

III. Baskının Editörü: Turan Karataş, Mert Öksüz

Yönetim Yeri

Konur Sk. No: 39/1 Kızılay/Ankara

İletişim

Tel: (312) 419 69 13 **Fax:** (312) 419 69 14

P.K. 79 Yenişehir/Ankara

İnternet Adresi: www.hece.com.tr

e-mail: hece@hece.com.tr

twitter.com/hecedergi

facebook.com/hecedergisi

Teknik Hazırlık: Hece

Kapak: Sarakusta web: sarakusta.com

Baskı: Dumat Ofset

www.dumat.com.tr

2018 Yılı Abone Bedeli:

Yıllık: 180 TL.

Kurumlar İçin: 430 TL.

Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582

Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri verilmez. İlkelerimize uymayan ilânlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 10.02.2018

İÇİNDEKİLER

Sezai Karakoç / 5

İkinci Baskı İçin / 8

Üçüncü Baskı İçin Ön Söz / 9

I. BÖLÜM: HAYATI, KİŞİLİĞİ, PORTRESİ

İsmail Sert/Yıldırım Aydınlığında Bir Ağaç Olarak Şair / 13

Turan Karataş/Tanıdıkça Büyüyen ve Güzelleşen... / 29

Kenan Çağan/Şairin Bir Entelektüel Olarak Portresi / 37

II. BÖLÜM: SEZAI KARAKOÇ ŞİİRİ

Laurent Mignon/Kaldırımlar'dan Monna Rosa'ya / 49

Ahmet Ada/İkinci Yeni ve Sezai Karakoç'un İlk Şiir Kitabı: Körfez / 62

Murat Sönmez/Şahdamar / 69

Süleyman Sahra/Şiir İşinde 'Müthiş' Bir Teknik / 79

Mert Öksüz/Modern Kelime ve İmgeler Arasında Hızlı Kırk Saat / 86

Mustafa Muharrem/Geometri Sağnağı Altında

Sesler ve Sezai Karakoç / 93

Selahattin İpek/Bir Şairin Varoluş Serüveni: Taha'nın Kitabı / 100

Siddik Akbayır/Gül Muştusu'na Dair Bir Yorum Denemesi / 112

Muhammet Safa/Özülkenin Yolcusu / 127

Şaban Abak/Çeşmeler ve Şairler / 130

Şaban Sağlık/"Tanrı'nın Gözüyle Bakış Penceresi"

Yahut Sezai Karakoç'un Ayinler'i / 137

Ramazan Kaplan/Çağdaş Bir Leylâ ve Mecnun Hikâyesi:

Sezai Karakoç'un Leylâ İle Mecnun'u / 162

Mustafa Aydoğan/Şiirler VII; Ateş, Dans, Kadın ve Medeniyet / 186

İbrahim Eryiğit/Onüçüncü Sağanak: Alinyazısı Saati / 191

III. BÖLÜM: SANATININ GEÇMİŞE VE GELECEĞE SALINIMI

Recep Duymaz/Sezai Karakoç'un Estetiği / 120

Mustafa Kirenci/Diriliş Akımı: Düşüncenin ve Şiirin Çağrısı / 251

Kâmil Eşfak Berki/Sezai Karakoç Şiirinin Gelenekten Beslenişi / 260

Hayriye Ünal/Sezai Karakoç'un Gölgesi / 264

Siddik Akbayır/Monna Rosa'dan 1980 Kuşağına Düşen Gölgeler / 275

Musa Balcı/Sezai Karakoç'un Şiirinde Fars Edebiyatının İzleri & Farsçada

Sezai Karakoç / 281

Turan Karataş/Sezai Karakoç ve İkinci Yeni / 291

Beyhan Kanter/İkinci Yeni Şairlerinin Bakışıyla Sezai Karakoç / 300

Sadi Karacı/Diriliş Şiiri ve II. Yeni: Sezai Karakoç ve Dönemdeşleri / 310

Burhan Eren/Gök Çiğinin Tüveyçleri / 316

Kâmil Eşfak Berki/Diriliş Şiirinde Tabiat / 322

Hayrettin Orhanoğlu/Kırılğan Bir Müşahit: Sezai Karakoç Yahut Varlık-İnsan'ın

Uğrak Yeri Diriliş / 327

IV. BÖLÜM: BİR MEDENİYET TASARIMI: DIRİLİŞ

Hüseyin Su/Bir Tecdit Hareketi Olarak Diriliş Düşüncesi / 337

Ömer Lekesiz/Diriliş ve Uygarlık / 354
Kurtuluş Kayalı/Sezai Karakoç'un Düşünceleri Konusunda Bazı Gözlemler Yapmayı Denemek / 376
Akif Emre/Bir Dünya Tasarımı ve Orta Doğu / 385
Mahmut Kanık/Diriliş Akımının Öncüleri / 394
Muhiddin Bilge/Diriliş Düşüncesinde Toplum, Millet ve Devlet / 409
Hilmi Uçan/Sezai Karakoç'un Günlük Yazılarında İnsana, Türkiye'ye, Orta Doğu'ya, Batı'ya ve Dünyaya Bakış Açısı / 421
Köksal Alver/İnsan ve Toplum Gerçekliğini Hecelelemek-Sezai Karakoç'un Düşünce Yazıları / 431
Akif Emre/Sezai Karakoç'ta; Üç Şehir, Üç Sesleniş / 438
Mehmet Doğan/Diriliş ve Çevresi / 444
Alaeddin Özdenören/Ozanın Göstergeleri / 453
Nazif Gürdoğan/Ekonomi Kültürün Üretime Dönük Yüzüdür / 463
Hamit Can/Siyasal Bir Tasarım Olarak: Diriliş Partisi / 467

V. BÖLÜM: DÜZYAZININ DÜNYASINDA

Hüseyin Su/Diriliş Neslinin Öyküleri / 479
Necip Tosun/Diriliş Tiyatrosu / 495
Necmettin Turinay/Sezai Karakoç'un Öksüz Kitabı: Hatıralar / 502
Âlim Kahraman/Diriliş ve Edebiyat Düşüncesi / 512
İbrahim Demirci/Diriliş'in Dili Yahut Dilin Dirilişi / 514
Faruk Uysal/Sezai Karakoç'un Çevirileri ve Çevirmenliği / 525
Elif Didâr/Mevlâna'ya Yerli ve Yerinde Bir Bakış / 531
Kenan Erdoğan/Sezai Karakoç'un Aynasından Yunus Emre'yi Seyretmek / 536
Fatih Özdemir/Sezai Karakoç'un Gözünden Mehmet Âkif / 550

VI. BÖLÜM: SORUŞTURMA

İhsan Deniz/Sezai Karakoç'un Şiir Mirası / 557
Mehmet H. Doğan/Sezai Karakoç'un Pazar Postası'ndaki Birkaç Yazısı / 560
Talat Sait Halman/Karakoç: Özgün Sentez / 564
Abdullah Öztemiz Hacitahiroğlu/Sezai Karakoç'a Dair / 565
Ahmet Oktay/Karakoç İçin / 567
Hüseyin Atlansoy/Dağı Aşan Şair / 569
Halil Güney/Varlığı Dirilten Mısralar / 571
Orhan Duru/Şiirimizin Gizli Bir Kahramanı: Sezai Karakoç / 574
Güven Turan/Sezai Karakoç Üzerine... / 575
Süreyya Berfe/Saygıdeğer Sezai Bey / 576
Gülten Akın/Sayın Hüseyin Su, Hece Dergisi / 577

VII. BÖLÜM: KAYNAKÇA

İlyas Dirin/Diriliş Dergisi / 581
Sezai Karakoç'un Kitapları / 590
Sezai Karakoç'un Şiir, Yazı ve Röportajlarının Yayımlandığı Dergi ve Gazeteler / 594
Mustafa Kirenci/Üstat Sezai Karakoç Hakkında Yazılanlar / 596

SEZAI KARAKOÇ'UN GÖZÜNDEN MEHMET ÂKİF

Sezai Karakoç'un edebî yaşamında üzerinde durulması gereken yönlerinden biri de monografi yazarlığıdır. Şairliği ve düşünce adamı olma yönüyle edebiyat tarihindeki yerini almış olan Karakoç'un, *Yunus Emre*, *Mevlâna* ve *Mehmet Âkif* monografileri de dil, içerik ve felsefeleri bakımından dikkatlerden kaçmaması gereken eserlerdir. Şairin Necip Fazıl Kısakürek'e de şiir yazılarında sık sık değinmesi ve onunla ilgili müstakil yazılar da yayımlamış olması düşünüldüğünde Türk şiir geleneği içindeki belli bir anlayışın en önemli temsilcilerini değerlendirdiği görülmektedir. Burada belli bir anlayışla kastettiğimiz birbirlerinden farklı yönleri olsa bile İslam inancını kendi sanatçı kişilikleriyle Türk şiirinde temsil etme durumudur. Bu dört isme Sezai Karakoç'un kendisini de eklersek bu anlayış hemen hemen gerçek temsilcilerini bulmuş olur. Dolayısıyla Sezai Karakoç'un bu isimlerle ilgili monografiler ve yazılar yazmasının onun edebiyat görüşüyle ve diriliş düşüncesiyle yakından bir teması vardır.

Mehmet Âkif monografisinde Sezai Karakoç, Tanzimat'tan sonra toplumumuzda görülen değişimlerle ve Batılı devletlerin İslam dünyası üzerindeki emperyalist politikalarıyla hesaplaşmaya gider. Bu sebeple eserinin başında Mehmet Âkif'in doğduğu çevreyi ve onun doğduğu yıllardaki gelişmeleri öne çıkarır. Kitap, "Hayatı, İnanç ve Düşünce Oluşumu, Savaşı" ve "Şiiri" isimlerini taşıyan iki ana bölümden oluşmaktadır. Dolayısıyla Sezai Karakoç, şiiri ve yaşamı arasında diğer şairlerden çok fazla bağ bulunduğunu düşündüğü Mehmet Âkif'in öncelikle şahsiyetinin oluşumuna ve düşüncelerine dikkatimizi çeker.

Osmanlıların en zor günlerinde doğan Mehmet Âkif, Sezai Karakoç'a göre anne ve babası dolayısıyla Doğu, Batı ve Merkez İslamlığının bir sentezidir. En saf Müslüman inancının yaşandığı bir semtte doğmuş olması başka bir yönünü teşkil eder. Eğitim hayatıyla da değerlendirilen Mehmet Âkif, hem dünyaya bakışını hem de edebiyat anlayışını yavaş yavaş oluşturmaktadır. Sezai Karakoç, onun aldığı baytarlık eğitimiyle edebiyatçılık yönü arasında şu paralelliği bulur: "Tabiatın patolojisinden cemiyetin patolojisine geçmek artık bir mizaç ve zihin yapısı, bir ülkü meselesi, o günün havası içinde bir gün meselesidir." (s. 16) Mehmet Âkif'in çağıyla birlikte ele alındığı bu bölüm âdeta sürükleyici bir roman tadı vermektedir.

1908 yılına kadar “çağdaş entelektüel kültür dönemini” tamamlayan Mehmet Âkif, çağdaş İslam düşünürlerini okur ve Anadolu’yu dolaşır. 1908’den sonra ise devletin ve milletin alacağı yön üzerinde düşünmeye başlar. Sezai Karakoç, Mehmet Âkif’in Meşrutiyet dönemindeki çalışmalarını değerlendirirken bir yandan İslamcılık düşüncesinin kısa bir tahlilini yapar. Ona göre Mehmet Âkif’in düşüncesinin ve o dönemdeki çalışmalarının özü “cemiyetin malı medeniyeti, yeni şartlar içine yerleştirebilmek, daha doğrusu, ondan, yeni şartların sorusunu sormak ve cevabını almaktı.” (s. 21) İslam’dan kopmanın getirdiği acı sonuçları anlatmakla geçer Mehmet Âkif’in Meşrutiyet yılları. Sezai Karakoç, Mehmet Âkif’in İslamcı düşünceyle aydınlar arasındaki kopukluğu gördüğünü ve bunun aşılması yönündeki çabalarına da değinir. Çağdaş İslam düşünürlerine yönelmesinin sebebi Osmanlıdaki teorik eksikliği görmesidir. Mısır ve Hint ekolü onun tercümeleriyle İslamcılığın mesele olarak tartışılmasında çıkış noktası olmuştur. Ancak Sezai Karakoç’a göre Mehmet Âkif’in Muhammed Abduh, Reşit Rıza, Efganî ve İkbâl gibi düşünürlerin etkisinde kalması abartılmıştır. Türkiye’deki şartların ve o ülkelerdeki şartların birbirinden farklı olduğunu ve dolayısıyla İslamcılık tartışmalarının da farklı yönlerden geliştiğini söyleyen Karakoç, Türkiye’de İslamcılığın bir düşünce sistemi olmaktan çok davranışlarda ve kuruluşlarda yaşadığını, sistem ve düşünce İslamlığı olmadığını belirtir. Dolayısıyla bu düşünürleri Mehmet Âkif’in çevirmesi de bir şeyi keşfetmekten çok var olan bir olguyu beslemeye ve yeni nesli yetiştirmeye yarayan bir durumdur. Mehmet Âkif, İslam ruhunu canlandırmak isterken, bahsedilen düşünürler İslam’a yeni yorumlar getirmek istemektedir. Mehmet Âkif’in onlarla benzerliği ise genel çizgilerde kalmaktadır. Sezai Karakoç, çağdaş İslam düşüncesiyle yerli İslam düşüncesi arasında köprü kurmak isteyen Mehmet Âkif’in bu düşünürlerin esas tezleriyle sınırlı bir ilişki içinde olduğunu düşünür: “Mehmet Âkif, fikirlerini, bu düşünürlerden çok, sokaktan, aileden, klâsik kültürden, toplumdan, devletin sarsıntılı hâlinden ve nihayet kendinden alıyordu.” (s.23) Böylece Sezai Karakoç, Mehmet Âkif’in fikir kaynaklarını da tespit etmiş olur. Sezai Karakoç’un bunun üzerinde durması diriliş düşüncesinin de kaynağıyla paralellik kurması sebebiyledir. 1908-1918 yılları arasındaki Mehmet Âkif’i “Mütefekkir Âkif” olarak tanımlar.

Savaş yıllarında ise fikir ve tartışma safhası yerini aksiyona bırakır. Mehmet Âkif’in Anadolu’daki mücadeleye katkısı ve önderliği Anadolu’yu ruhça geliştirmiştir. Ona göre *Safahat* toplumun içindeki düşünceler ve yaşadığı felaketlerin anlatımıdır. İslamcı ve ruhçu karakterin korunması için çalışan Mehmet Âkif, şiirlerinde de bu amacı gütmüştür. Kurtuluş Savaşı’ndan sonra ise arka arkaya gelen devrimlerle Mehmet Âkif hayal kırıklığına uğramış ve Türkiye’nin Batılılaşmasından üzüntü duymuştur. Sezai Karakoç’un düşünce-

lerinin de temelini oluşturan “yerli İslam ruhu ve kültürü” ikinci plana atılmış, Müslümanların birleşmesi hayal olmuştur. Mehmet Âkif’in hayatı boyunca uğraştığı halkın geçmişiyle bağlarını koparmamak düşüncesine ve İslam birliği idealine aykırı gelmektedir devrimler. İşte Mehmet Âkif’i karamsarlığa düşüren bu durum yıllar sonra Sezai Karakoç için bir çıkış noktası olacak, şiirleri ve düşünceleriyle yerli İslam ruhunu diriltmeye çalışacaktır.

Mehmet Âkif’in ölümünden yıllar sonra, “sağ düşünce” kurulurken unutturulmaya çalışılan şairin bir sembol hâline geldiğini belirtir Sezai Karakoç. Bu da onun milletin ruhuna kök saldığının, milletin malı olduğunun göstergesidir. Sezai Karakoç’a göre istiklal şairi, “boşuna yaşamamış, boşuna savaşmamış ve boşuna ölmemiştir.”

Monografinin ikinci bölümünde Sezai Karakoç, Mehmet Âkif’in şairliğini değerlendirir. “Türk edebiyatında, Âkif kadar, hayatı şiire ve şiiri hayata sokmuş şair yoktur.” cümlesiyle başlayan bölüm, onun şiirini biçim ve içerik açısından tartışır. Öncelikle “hayat” sözcüğünün Mehmet Âkif şiirindeki karşılığını arar. “Metafizik yük taşımayan” ve insanın genel kaderiyle ilgili hükümlerin yankıları” olmayan bir şiir olarak tarif eder Mehmet Âkif şiirini. Dolayısıyla Sezai Karakoç kendi şiiriyle Mehmet Âkif şiiri arasındaki en önemli farkı belirtmiş olur. Mehmet Âkif şiirlerinde çöken bir devletin, medeniyetin ve o tarihî an içinde yaşayan bireyin hayatını anlatır.

Sezai Karakoç’a göre Mehmet Âkif şiirinin en önemli özelliklerinden birisi şimdiki zamanı anlatmasıdır. Şimdiki zamanda yaşayan küfeci bir çocuk, mahalle kahvesindeki insanlar, kadınlar realist ve naturalist bir gözle tasvir edilir. Sezai Karakoç, Mehmet Âkif’in realizmi, idealini ifade edebilmek için bir araç olarak kullandığını ifade eder. Bu sebeple Fransız realistlerinden ve naturalistlerinden ayırır onu. Çünkü Fransız romanındaki realizm sadece bir sanat tekniğidir; oysa Mehmet Âkif toplumu belli bir noktaya götürmeyi amaçladığı için realizmi tercih etmiştir. Mehmet Âkif şiirini İslam ve realite sözcükleriyle özetler Karakoç. Toplumun şimdiki zamanda yaşadığı gerçek hayat ve bu hayatın İslam karşısındaki durumudur Mehmet Âkif şiirinin özü.

Mehmet Âkif şiirinin kaynaklarını sayarken de Sezai Karakoç bu iki hususu tekrarlar. Bunlara ek olarak ahlaki gayesi olan Doğu hikâyeciliği, milletin içinde bulunduğu trajik durum ve Mehmet Âkif’in “müsbet bilgiler” aldığı eğitim hayatını sayar. Şairin aruzdaki başarısına da değinen Karakoç, bir nevi jurnale benzettiği Mehmet Âkif şiirini nehir metaforuyla açıklar. Toplumun sıradan durumları anlatılırken sakin akan, savaş yıllarının destansı şartlarında çoşan, son şiirlerinde ise denize yaklaşan bir “nehir psikolojisi” özelliği gösteren bir şiirdir.

Safahat’ 1 oluşturan kitapları sosyolojik bir gözle tek tek değerlendiren Kara-

koç, toplumu temel yönleriyle tanıtan Mehmet Âkif'in "şiiirle düşünmeyi" edebiyatımıza sokan hemen hemen tek şair olduğu tespitini yapar ve *Safahat*'ı şu sözlerle özetler: "Edebiyatımızdaki yeri, şiiirinin özellikleri göz önünde tutulursa, hemen hemen tektir. Modern Türk edebiyatında (gerekse eski edebiyatımızda), bir dönem fikriyle donanmış olarak, belli bir dünya görüşünün ışığında, geniş anlamdaki kronikler halinde, safha safha bir kuşağın dramını veren, ilk bakışta birbirine zıt realist çizgilerle mitleşmeye elverişli davranışlarını kaynaştırarak canlandıran böyle bir başak realizm ve destan şairimiz yoktur." (s. 46)

Mehmet Âkif'in en önemli yanlarından biri de Karakoç'a göre samimiye-tidir. Güdümlü edebiyatçılardaki gibi şair ile tezi arasındaki mesafe Mehmet Âkif'te yoktur. Tez, şiiirden ve şairden ayrı düşünülemez bir haldedir. Bir dünya görüşüyle realizmi şiiiriyle birleştiren bir başka şair olmadığını belirten Karakoç, bu yönüyle onu Nâzım Hikmet ve Orhan Veli'den üstün tutar. Yine Eliot ve Claudel gibi dini ve metafiziği temel alan şairlerden Mehmet Âkif'in farkı, şiiirlerinde metafizik yerine ahlak ve sosyal problemlerin öne çıkmasıdır. Sezai Karakoç'a göre Mehmet Âkif şiiirini Yahya Kemal şiiiriyle karşılaştırırsak daha iyi anlayabiliriz. Aynı medeniyetin şairleri olmalarına karşın doğu ve batı kadar farklıdırlar de Karakoç. Yahya Kemal "estetiği" çıkış noktası alırken, Mehmet Âkif "ülkü"den harekete der. Mehmet Âkif, şiiimdiki zamanın şiiiriyken, Yahya Kemal "masallaşmış bir geçmiş zamanın" şiiiridir. Bu iki şiiirin şiiirindeki dil ve şekil farklılıkları temelde bu noktadan kaynaklanmaktadır. Osmanlı Devleti birinde geçmişiyile diğeriinde ise batıiyyla şiiirin konusu olmuştur.

Sezai Karakoç, bir şair dikkatiyle, imgelerle, benzetmelerle anlatıyor monografisinde Mehmet Âkif'i. Aynı inancı paylaştığı Mehmet Âkif'in şiiir dünyasını anlatarak kendi şiiiri ve İslam medeniyetinin şiiirde yer alma şekilleri hakkında düşünmemizi sağlıyor. O, geçmişten kopmadan, İslam medeniyetini anlatır ve geleceği şekillendirmek ister şiiir aracılığıyla. Mehmet Âkif'te sınırlı olan metafizik yön, insan kaderi gibi sorunlar Sezai Karakoç şiiirinin temelindedir; ancak bu iki şiiiri tüm farklılıklarına rağmen birleştiren İslam'ın bir medeniyet oluşumunda oynayacağı rolde ısrarcı olmalarıdır. Sezai Karakoç'ta Mehmet Âkif'in kendisinden ne kadar farklı da olsa şiiirde yaptıklarını takdir eder; çünkü kendi şiiirinin geldiği yerde onu bir başlangıç, en azından ortak amacı ifade eden ilk şair olarak görmektedir. Bu kısa değerlendirme yazısını Turan Karataş'ın, Sezai Karakoç'un monografisinin özüne değinen şu sözleriyle bitirmek istiyorum: "İlmî endişeden uzak oluşu, dilindeki akıcılık, eserin rahatlıkla, keyifle okunmasını sağlıyor. Âkif'in şiiiri hakkınsa yapılan yerinde ve yeni tespitler, araştırmacılara kılavuzluk etmesi, anlaşılması güç bazı noktaları işaretlemesi bakımından kayda değer."

KAYNAKLAR

Sezai Karakoç, *Mehmet Âkif*, Diriliş Yayınları, İstanbul 2013.

Turan Karataş, *Doğunun Yedinci Oğlu Sezai Karakoç*, Kaknüs Yay. İstanbul 1998.